

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥
कृताविसंज्ञाभूयिष्ठाः क्क्षांतवाहनसैनिकाः ॥ तांस्तुसर्वान्परिग्लानान्विदित्वा धृतराष्ट्रजा ॥ २२ ॥ दुःशलाबालमादाय नभारं प्रययौ तदा ॥ सुरथस्य सुतं वीरं रथे
नाथागमत्तदा ॥ २३ ॥ शान्त्यर्थं सर्वयोधानामभ्यगच्छत पाण्डवं ॥ साधनं जयमासाद्य रुरोदार्त्तस्वरं तदा ॥ २४ ॥ धनं जयोपितां दृष्ट्वा धनुर्विसस्तजे प्रभुः ॥ स
मुत्सृज्य धनुः पार्थो विधिवद्भगिनीं तदा ॥ २५ ॥ प्राह किं करवाणीति सा च तं प्रत्युवाच ह ॥ एष ते भरत श्रेष्ठ स्वस्तीयस्यात्मजः शिशुः ॥ २६ ॥ अभिवादय तं पार्थ तं
पश्य पुरुषर्षभ ॥ इत्युक्तस्तस्य पितरं सपप्रच्छार्जुनस्तथा ॥ २७ ॥ क्क्षासाविति ततो राजन्दुःशलावाक्यमब्रवीत् ॥ पितुश्च मृत्युदुःखात्तोस्य वैपिता ॥
॥ २८ ॥ पंचत्वमगमद्दीरो यथा तन्मे निशामय ॥ स पूर्वपितरं श्रुत्वा हतं युद्धे त्वयानघ ॥ २९ ॥ त्वामागतं च संश्रुत्य युद्धाय हयसारिणं ॥ पितुश्च मृत्युदुःखात्तोऽज
हात्प्राणान्धनं जय ॥ ३० ॥ प्राप्तो वीभत्सुरित्येव नाम श्रुत्यैव तेन घ ॥ विषादार्त्तः पपातो व्यभिमारचममात्मजः ॥ ३१ ॥ तं दृष्ट्वा पतितं तत्र तस्तस्यात्मजं प्रभो ॥
गृहीत्वा समनुप्राप्ता त्वामघशरणैषिणी ॥ ३२ ॥ इत्युक्त्वा तत्स्वरं सा तु मुमोच धृतराष्ट्रजा ॥ दीनादीनं स्थितं पार्थमब्रवीच्चाप्यधोमुखं ॥ ३३ ॥ स्वसारं समवेक्षस्व
स्वस्तीयात्मजमेव च ॥ कर्तुमर्हसि धर्मज्ञदयां कुरु कुलोद्दह ॥ ३४ ॥ विस्मृत्य कुरुराजानं तं च मंदं जयद्रथं ॥ अभिमन्योर्यथा जातः परिक्षित्परवीरहा ॥ ३५ ॥ तथा
यं सुरथाज्जातो मम पौत्रो महाभुजः ॥ तमादाय नरव्याघ्रसंप्राप्तास्मितवांति कं ॥ ३६ ॥ शमार्थं सर्वयोधानां शृणु चेदं वचो मम ॥ आगतो यं महाबाहो तस्य मंद
स्य पुत्रकः ॥ ३७ ॥ प्रसादमस्य बालस्य तस्मात्त्वं कर्तुमर्हसि ॥ एष प्रसाद्य शिरसा प्रशमार्थमर्हि दम ॥ ३८ ॥ याचते त्वां महाबाहो शमं गच्छ धनं जय ॥ बालस्य ह
तवं धोश्च पार्थ किंचिदजानतः ॥ ३९ ॥ प्रसादं कुरु धर्मज्ञमामन्युवशमन्वगाः ॥ तमनार्थं नृशंसं च विस्मृत्यास्य पितामहं ॥ ४० ॥ आगस्कारिणमत्यर्थं प्रसादं क
र्तुमर्हसि ॥ एवं ब्रुवत्यां कुरुण्डुःशलायां धनं जयः ॥ ४१ ॥ संस्मृत्य देवीं गांधारीं धृतराष्ट्रं च पार्थिवं ॥ उवाच दुःखशोकार्त्तः क्षत्रधर्मव्यगर्हयत् ॥ ४२ ॥ यत्कृते बांध
वाः सर्वे मयानीताय मक्षयं ॥ इत्युक्त्वा बहुसांत्वादिप्रसादमकरो ज्ञयः ॥ ४३ ॥ परिष्वज्य च तां प्रीतो विससर्ज गृहाम्प्रति ॥ ४४ ॥ दुःशलाचा पितान् योधानानि
वार्यमहतोरणात् ॥ संपूज्य पार्थं प्रययौ गृहानेव शुभानना ॥ ४५ ॥ एवं निजित्य तान् वीरान् संधवान् स धनं जयः ॥ अन्वधावतधा वतं हयं कामविचारिणं ॥ ४६ ॥ त
तो मृगमिवाकाशे यथा देवः पिनाकधृक् ॥ ससारंतं तथा वीरो विधिवद्यज्ञियं हयं ॥ ४७ ॥